

Zborník literárnej súťaže

ZRKADLENIA 2016

Zborník prác literárnej súťaže **Zrkadlenia 2016, IV. ročník**

Vyhlasovateľ: Literárny klub POET, oz

Zborník neprešiel jazykovou úpravou

ISBN: 978-80-971311-4-2

ZRKADLENIA 2016

Štvrtý ročník priniesol pre súťažiacich zmenu, práce je možné posilať len v digitálnej forme a to bude zachované. Naďalej ostávame súťaž anonymná, naďalej porota nepoľavuje vo svojich nárokoch a kritériách. Medzi porotcov pribudla Lenka Šafranová, čo ma nesmierne potešilo a myslím, že je to opäť krok vpred. Práce posudzujú nie traja, ale hneď štyria fundovaní porotcovia, ktorých názor žiaden autor, ktorý to myslí s poéziou „vážne“, nebude ignorovať.

Neviem, či sa na nižšom počte súťažiacich podpísal nefungujúci portál Múzy, alebo prísna porota, v každom prípade, už teraz začíname pracovať na ďalšom ročníku, na jeho koncepte. V žiadnom prípade ale nebudeme ani v budúcnosti poľavovať na požiadavkách na kvalitu prác. Stalo sa akosi „tradíciou“, že prvé miesto nie je udelené. Isto, ako organizátori by sme mohli tlačiť na porotu, aby obsadili všetky stupne, ale znamenalo by to dve veci. Zasahovanie do autonómie poroty, ktorú by organizátor nemal porušovať zo žiadnych dôvodov. Zároveň by sme tým tak trochu ťahali medové motúzy tam, kde nám ide skutočne o kvalitu a jej odzrkadlenie vo výslednom poradí.

Poézia, rovnako ako iné druhy umenia, nie je športová disciplína, ktorá sa dá presne zmerať a jednoznačne určiť, kto je prvý a najlepší. Názor a pohľad poroty vždy ostane názorom a pohľadom poroty, no čím odbornejšia porota je, tým je väčšia pravdepodobnosť, že ich rozhodnutie je relevantné a hodnotné. Ako autor, ktorý prešiel určitým vývojom a viac či menej úspešne niekoľkými literárnymi súťažami viem, že občas treba prestať byť príliš ochránarsky voči svojim prácam, možno trochu potlačiť ego a dať sebe a svojej tvorbe šancu na posun a vývoj.

Finalisti sú pozývaní do Prievidze na osobné stretnutie s porotcami, súčasťou vyhodnotenia je literárna tvorivá dielňa, od tohto roku ako dobrovoľná aktivita. Finančná situácia nám nedovoľuje preplácať náklady spojené s vyhlásením výsledkov všetkým, ale predpokladám, že v nasledujúcom ročníku sprístupníme vyhodnotenie aj tým, ktorí sa do zborníka súťaže nedostali. Samotná dielňa ostane bezplatná.

Zatiaľ poskytujeme možnosť cez uzavretú skupinu na FB komunikovať s porotou aj po súťaži, v prípade záujmu aj mimo FB, mailom. Ak má niekto potrebu zistiť, kde to u neho pokrívava, v čom a hlavne ako sa dá zlepšiť, vytvorili sme na to podmienky, ktoré nám dovoľujú momentálne možnosti. Pre nás sú Zrkadlenia viac, ako iba súťaž, kde sa rozdeľujú frčky a do nasledujúceho ročníka ostane všetko pri starom. Ďalší krok je na vás, ako autoroch, ako naložíte s ponúkanou príležitosťou. Záleží iba na vás, či tie poodchýlené dvere, na ktoré ukazujeme otvoríte dokorán a zistíte, čo vám svet ponúka, alebo ich pribuchnete a necháte tak. Skúste sa nad tým trochu zamyslieť, keď si prečítate slová porotcov v zborníku prác poetickej literárnej súťaže ZRKADLENIA 2016.

Diana Lasloková

ŠTATISTIKA

1960 a st.	4 autori
1961 – 1970	0 autorov
1971 – 1980	6 autorov
1981 – 1990	5 autorov
1991 – 1997	3 autori
1998 a ml.	2 autori

POROTA

Lenka Šafranová – literárna vedkyňa, odborná asistentka na Katedre slovenskej literatúry a literárnej vedy na Prešovskej univerzite v Prešove, zástupkyňa šéfredaktora časopisu o poézii a básnikoch Vertigo. Svoje recenzie a štúdie publikuje v literárnovedných periodikách, domácich a zahraničných zborníkoch. Je zostavovateľkou a spoluautorkou monografie K funkcii subjektu v slovenskej poézii ženských autoriek (tzv. textovej generácie). Píše prózu, občas i poéziu, je laureátkou viacerých literárnych súťaží (Akademický Prešov, Literární květen, Litera, Poetická Ľubovňa, Literárne Šurany, Rekreatúra, Medziriadky...), v niektorých súťažiach viedla tvorivé dielne a viackrát porotcovala (Gorazdov literárny Prešov, Ars Šafarikiana, Akademický Prešov, SARM...). Okrem literatúry sa venuje predovšetkým tvorbe umeleckého šperku, má vzťah k tradičným remeslám a histórii módy.

Mathej Thomka – prozaik, lektor a tvorca niekoľkých literárnych dielní na Slovensku i v Čechách, šéfredaktor viacerých časopisov: Mädokýš, Mlha, Letavský Nočník, Campusoviny. V roku 2013 debutoval zbierkou poviedok Pod orechom tma.

Prezident literárneho klubu Mädokýš a viceprezident združenia Mlha. Momentálne žije v Prahe.

Peter F. 'Rius Jílek – literárny kritik a publicista. Ako slovakista pôsobil na Univerzite Komenského a Vysokej škole múzických umení. Momentálne vyučuje na Univerzite v Záhrebe.

Richard Miške – živí sa ako stavebný inžinier, ale žije poéziou a históriou. Pôsobí v Literárnom klube Generácia (Bratislava) a v Literárnom klube POET (Prievidza). Je členom redakcie pre poéziu v časopise Arbalet. Jeho texty rôzneho literárneho charakteru nájdete napríklad v periodikách Romboid, Vlna, Vertigo alebo Rak. Je dlhoročným popularizátorom poézie prostredníctvom facebookových stránok Poézia a Poézia - podujatia.

VÝSLEDKY SÚŤAŽE

Prvé miesto: nebolo udelené
Druhé miesto: Viliam Nádaskay
Tretie miesto: Katarína Hrabčáková

Autori zaradení do zborníka

Pavol Fekete

Peter Šipoš

Viktória Laurent-Škrabalová

Dušan Šutarík

Kristína Oslejová

Terézia Borovičková

Tatiana Kocifajová

Autori zaradení do zborníka sú zoradení podľa čísla prideleného organizátorom súťaže.

lk-poet.estranky.sk, facebook.com/LKPOET, arbalet-poet.sk, facebook.com/Arbalet-Poet

SLOVÁ POROTCOV

Moje porotcovské skúsenosti z viacerých literárnych súťaží dlhodobo potvrdzujú skutočnosť, že mnoho začínajúcich autorov, najmä básnických textov, má (v niektorých prípadoch žiaľ i nezdolnú) potrebu písať, no čítanie a vzdelávanie sa v oblasti literatúry a literárnej teórie pre nich už takou nevyhnutnosťou nie je. Pokiaľ si svoje texty napíšu do denníka (kam mnohokrát patria) a odložia do zásuvky, prípadne ich adresujú osobe, ktorú potešia bez ohľadu na ich objektívne nedostatky, je všetko v relatívnom poriadku. Problém však nastáva v okamihu, keď autor alebo autorka nepovažuje vlastnú neskúsenosť, nevedomosť za prekážku a predloží svoje texty odbornej porote. S poľutovaním musím konštatovať, že spomínaná sebareflexia, sebakritickosť chýbala väčšine prispievateľov a prispievateľiek tohto ročníka, v ktorom by som rada poukázala na dve tendencie. Prvou je inklinovanie k pátosu, spôsobenému mnohokrát priamym vyjadrovaním emócií. V tomto prípade si viacerí autori a autorky zjavne neboli vedomí rozdielu medzi ornamentalizovaním jazyka a básnickým obrazom. Práve uvedené okrášľovanie textu malo za následok, že mnohé myšlienky boli nešikovne zaobalené do veršov, pripomínajúcich svojou funkciou skôr potravinovú fóliu. Namiesto ocenenia sofistikovanej práce s náznakom, primeraným „presvitaním“ významov, som sa ako čitateľka dívala do básne ako do naaranžovaného výkladu.

Inou tendenciou, ktorá sa v tomto ročníku prejavila, azda i výraznejšie, paradoxne rovnako súvisela s problémom autorov a autoriek funkčne oscilovať medzi tým, čo má a čo nemá byť v básni vypovedané. V prípade tejto skupiny textov sa však prejavila väčšmi nekonkrétnosť vedúca čitateľa alebo čitateľku až k nemožnosti uvažovať nad, ecovsky povedané, pravdepodobnejšou respektíve menej pravdepodobnou interpretáciou. Miera neurčitosti bola v spomínanom type textov neraz taká veľká, že pripomínali rozostrené fotografie, kde je „zahmlenosť“ skôr chybou ako pozitívom, pretože významy umožňuje z básne veštiť ako z kávového gruntu na dne šálky. Inými slovami, spomínané texty sa vyznačujú takou otvorenosťou, že pripúšťajú neobmedzené množstvo interpretácií, a to aj napriek skutočnosti, že to väčšina zo spomínanej skupiny textov zjavne nemala v úmysle.

V naznačených súvislostiach som preto ako porotkyňa ocenila tie texty, ktoré boli (aspoň sčasti) dôkazom živého kontaktu s literatúrou, vykazovali určité znaky literárnej a literárnovednej erudície autora či autorky a dokázali viac-menej ustriechnúť hranicu medzi vypovedaním a nevypovedaním. Zároveň ponúkali odlišný spôsob videnia skutočnosti, funkčne nekorešpondujúci s pragmatickým dívaním sa na svet či vzťahy v ňom. Uvedené texty sa zároveň pokúšali o systematickú (nenáhodnú) prácu s jednotlivými motívami. Napriek tomu, že žiadna z tohtoročných zaslaných básní nedosahovala kvality, aké očakávam od víťazných textov a nepresvedčila ani svojou komplexnosťou, stotožňujem sa s finálnym rozhodnutím poroty a rovnako s neudelením prvého a udelením druhého a tretieho miesta, ako aj s výberom ocenených prác.

Na záver môžem azda iba dodať, že som napriek všetkému stále presvedčená o zmysle literárnych súťaží a verím, že ak sa nám víťazný text nepodarilo nájsť tento rok, budúci snáď prinesie nejaké príjemné prekvapenie.

Lenka Šafranová

Do štvrtého ročníka Zrkadlenia sa prihlásilo 20 autorov, čo je takmer o dve tretiny menej, ako bolo v predchádzajúcom ročníku. Môžeme sa len dohadovať, či za to môže minuloročné prísne hodnotenie poroty alebo rozsahové obmedzenie súťažných textov na 70 veršov.

Ak to druhé, eliminovalo to grafomanov, schopných poslať do súťaže celú svoju niekoľkostranovú tvorbu z noci pred uzávierkou. Zároveň malo autorov upozorniť na potrebu vrátiť sa k svojim textom, prehodnotiť ich, poprípade skrátiť.

Napriek tomuto obmedzeniu sa v tomto ročníku objavilo pomerne veľa textov, ktorých úroveň viedla k úvahám nad „literárnymi“ ambíciami ich autorov. Je zbytočné sa rozpisovať o elementárnych nedostatkoch, mnohí autori by sa mali snažiť spoznať poetický jazyk. V prvom rade čítaním. Bolo by skvelé, keby si nielen súťažiaci autori aspoň raz týždenne, pri kontrole svojho fcb profilu, otvoril facebookovú stránku Poézia a prečítali si jednu – dve slovenské básne.

Tento ročník Zrkadlenia v súťažných textoch nepriniesol nič významné, nové ani prekvapivé, nenašiel básnika, ktorý by predviedol objavný alebo aspoň svojský spôsob poetického vyjadrovania. Preto sa porota opäť jednoznačne zhodla, že prvé miesto nebude udelené.

V kategórii „sociálne angažovaná poézia“ chýbal autorom nadhľad, posun od prvoplánovosti, obmedzil sa na kliše a pátos. Žiaden z textov nedosiahol oceníteľnej úrovne.

Vo viacerých textoch tohto ročníka sa blýsol pôsobivý obraz, ktorý však následne nebol zužitkovaný, dotiahnutý do konca, využitý v kompozícii poetického cyklu.

Ak sa autori rozhodli pre inovatívnejšiu formu, často forma zvíťazila nad obsahom.

Druhé miesto jednoznačnou zhodou poroty obsadil Viliam Nádaskay s najucelenejším cyklom básní ON. V krátkych textoch variovaním obrazov a

nepatetickým zobrazovaním bezútešnej reality vedie poetického hrdinu k jasnému koncu.

Katarína Hrabčáková získala tretie miesto. V cykle – znamenia – pracovala s prírodnými motívmi – živlami. Viac-menej úspešne sa ich snažila posunúť do nových súvislostí. Kultivovaný spôsob vyjadrovania ju posunul nad priemer tohto ročníka. Autorka by mala byť dôslednejšia v overovaní si, či už niektoré spojenia v jej textoch neboli použité.

Všetkým oceneným blahoželám a želám im viac času na poéziu. Nielen písanie, ale hlavne na čítanie.

Mathej Thomka

Začína to byť naozaj vážne: vo štvorročnej histórii Zrkadlení dosiahlo neudelenie víťazného miesta svoj hetrik. A to mi Vlado Šimek k zhrnutiu predchádzajúceho zborníka na Facebook napísal, že som „blábolil“ viac než zvyčajne. Žiaľ, nič iné sa nedá ani teraz.

Táto sezóna však bola v porovnaní s ostatnými predsa len o čosi náročnejšia. Mám na mysli z pozície hodnotiaceho. Avšak nie preto, lebo kvalita textov stúpila, nedošlo dokonca ani k ich radikálnemu prepadu. Väčšina sa totiž pohybovala zhruba na rovnakej úrovni. Po vyradení terapeutických veršovačiek so sentimentálnou prítazou teda zostala masa básní suchopárneho poetologického výrazu.

No finálový výber porotcov bol v podstate totožný a veľmi rýchlo sme dospeli k výsledkom. Obe umiestnenia neprekročili markantne ďalších účastníkov, zjavne ale môžu za svoje postúpenie vďačiť detailu, malej drobnôstke, ktorá zavážila.

V mojom prípade som ocenil skratkovitosť vyjadrenia, snahu uchopiť, prípadne zachytiť pocit, stav, aj keď šlo o akési probatiocalami. Pri Viliamovi Nádaskayovi a Kataríne Hrabčákovej som napokon započul ono estetické echo, hoci nerezonovalo dostatočne, aby si zaslúžilo prvé miesto. Nie každý autor musí byť vynikajúci, ale môže si nájsť aspoň štylizáciu alebo tému, ako na seba upozorniť. Hore spomínaný je toho príkladom.

Peter F. 'Rius Jílek

Napriek tomu, že to nie je cieľom súťaže ani porotcov, stáva sa nemilým pravidlom opätovné neudelenie prvého miesta. Z doterajších štyroch ročníkov súťaže bolo udelené iba jedenkrát, a to v roku 2014 (Peter Šípoš). Tohtoročný dôvod je rovnaký, ako tie minulé – nedostatočná kvalita zaslaných prác, ktoré by mohli obsadiť najvyššie umiestnenie v súťaži. Nič na tom nezmenilo ani rozšírenie poroty (Lenka Šafranová) aktuálneho ročníka. Rozhodnutie neudelíť prvé miesto prebehlo rýchlo a jednoznačne.

Okrem voľnej témy sa mohli súťažiaci zapojiť aj do druhej témy – sociálne angažovaná poézia. Sociálne angažovaných textov prišlo iba pár a na môj údiv väčšina nespĺnila podmienku rozsahu – 14 veršov. Naozaj si neviem vysvetliť, kde je problém. Prišli texty s rozsahom 6 či 21 veršov. Podmienkou pritom nie je napísať sonet (14 veršov k tomu môže zvädzať), ale „ľubovoľný poetický útvar“. Motivicko-tematicky sa tiež ponúkajú viaceré roviny poňatia, ale i tak niektoré básne jednoducho „netrafili“. Keď autori a autorky nemajú tušenie, čo si pod touto témou predstaviť, tak sa jej nemusia zúčastniť (nie je to podmienka), alebo si predtým môžu niečo naštudovať (tip: Romboid 9-10/2014). Výsledok? V tejto kategórii sa žiadna práca neumiestnila.

A ktoré texty presvedčili porotu najviac? Druhé miesto obsadil Viliam Nádaskay s cyklom *On*, z ktorého sála atmosféra neutešeného života lyrického subjektu. Spoločnosť vyžaduje, aby bol každý z nás „komplexný a kompletný“, ale nie každému jedincovi sa darí spĺňať tieto očakávania. Lyrický subjekt presvedča sám seba, žije v klame: „*zrkadlo mu dáva ilúziu / komplexnosti / kompletnosti*“. Text je možné vnímať i v angažovanej rovine, ako apel proti stereotypu a za vyzdvihnutie jedinečnosti každého človeka.

Na treťom mieste sa umiestnila Katarína Hrabčáková s cyklom – *znamenia* –. Text je postavený na bohatej práci s obrazom vody v rôznych variáciách (kvapalné skupenstvo, hmla, sneh) a podobách (prameň, studňa, spodné vody). Práca s obrazom vody je v našej poézii častá a je kráčaním po veľmi tenkom „ľade“. Autorov a autorky môže zlákať na prvý pohľad jednoduchá práca s týmto skupenstvom, ale otázna je originalnosť takto vytvorených obrazov. – *znamenia* – síce ponúkajú viacero zaujímavých nápadov, ale na môj vkus je v nich vody toľko, že sa začínam topiť.

Do zborníka som ako neumiestnených zaradil ďalších piatich autorov/autorky. Okrem môjho, mala každá práca minimálne jedno pozitívne hodnotenie aj od iného porotcu/porotkyne.

Vybral som cyklus *v bielo-čiernych kalibroch* (Peter Šípoš), cyklus *Posun blchy* (Dušan Šutarík) a básne *V čakárni na teba* (Pavol Fekete), *Preliezanie mačacích chrbtov* (Viktória Laurent-Škrabalová) a *Zamlčané* (Terézia Borovičková).

Peter Šípoš je už známy z predchádzajúcich dvoch ročníkov a tento rok (pre mňa) len veľmi tesne nedosiahol na umiestnenie. Opäť pozmenil formu svojho písania a opäť by som z anonymného textu netipoval na jeho autorstvo. V cykle *v bielo-čiernych kalibroch* spracoval tému nenapĺňajúceho sa vzťahu muža k žene s možnosťou prelínania do roviny „priznania poézie“. Text je bohato graficky členený a obsahuje množstvo nápaditých metafor: „z jašterice zostal – iba tvoj koniec“, alebo celých strof: „pozri aký nepomer: / než niekto vymyslí / pištoľ – projektíl – pušný prach – a / jeden presný okamih“.

Interpretačne náročný cyklus *Posun blchy* od Dušana Šutaríka má tiež svoje miesto medzi prácami, ktoré ma zaujali viac, ako iné. A ako ho (nad)interpretovať? Možno ako životnú púť človeka od jeho narodenia (prvý text: „a chlapec kráča: plachosť prístavu“, „narodíš sa v lete“) až po smrť (predposledný text: „jeho pokles do tmy“, posledný text: „v mokrom dreve“) pričom samotný život dobre vystihujú verše: „Eróziu: neschopnosť prehltnúť, / neschopnosť vytráviť. / Niekde slučky, ktoré pijeme“.

Zvyšné zaradené texty sa svojou kvalitou pozitívne odlišovali od balastu ostatných príspevkov, ale ako celok ma stále nepresvedčili.

Oceneným i zaradeným autorom a autorkám gratulujem a verím, že na budúci rok sa zlomí aj prvé miesto.

Richard Miške

2. miesto Viliam Nádaskay

On

vstupná chodba:

pracujúci človek
hladko oholený
poloformálny odev
podá ruku
pozdraví
v MHD mlčí

je profesionál
nepýta sa
koná

spáľňa:

mileneč syn brat –
koláž intimít

rozopína košeľu
sťahuje ponožky
ovoniava ich

vzdychne si
volá domov
pritakáva

záchod:

močí
zopnuté ruky na rozkroku
pred samým sebou
na znak úcty

splachuje
myslí na vyšetrenie prostaty

kúpeľňa:

koža –
chlpy vyrážky jazvy
strie vrásky modriny

cez brucho si nevidí na penis
pochopí termín *metafyzika*

zrkadlo mu dáva ilúziu
komplexnosti
kompletnosti

je to on
musí sa objednať na vyšetrenie
podstaty

balkón:

pracujúci človek
milenec syn brat
kam sa pozrieš

je všade
komplexný a kompletný

vpije sa do betónu
dokonale hrboľatého

je to on
nepýta sa
koná

3. miesto Katarína Hrabčáková

- znamenia -

prerody

zdalo sa
že zosladne
podľa vody
vzduchu a vetra

v svetlách
musí byť chyba
tma si pýta
iba nevyhnutné

čo delí prameň
od plameňa
musí hrmieť

zlieza studne
v твоjich sukniach

navonok je teplo

nečasy

s kamencom v kolenách
ťažko vojde

spodné vody prúdia
na dno

tma imituje
sladkosť

obloha dávno nepredstiera
sneženie

vodníci

ona do ňho blatom
on rybou

a voda stúpa
a breh sa vyjazví

nechoď von v počasí

hrozí že bude
alebo nebude
ale nebo nevidno
nie je isté či je

soľ na ceste
ako zjavenie

stále tušiť zimu

pôrody

keď sa pohybuje
po okraji

keď jemné materiály

zateká

slad a kosti

v kúte potichu
vybuchuje
hmla

ako si tancovala
keď sa trasiem

húska v hrdle

odlieta
a zhasne

dymové polia
blízkosť stien
zrnká
rozpustné
v studenej vode –

kadiaľ pôjdem?

obety

keď sa z dní vyplavujú
omrvinky
nikam ju nepustíš

bolo by treba
zrieť sa obeda

ale stojí v prúde

nad mestom sa stmieva
no padať nebude

v nedaždi

predčasný pôrod
písmen

ale nebola pri tom

kam zmizol vietor
vzduch aj zem

zrkadlenie tiem

znova je ráno
ako zo skúmavky

a biela berie

ZARADENÉ DO ZBORNÍKA

Pavol Fekete

V čakárni na teba

Bola len úkazom
v atmosfére
biela ako prúdová čiara
čo sa úbytkom
rozplynula
keď krídla divokých husí
plieskali o oblohu

Neotvorila dvere
i keď mi dvakrát
vynechalo srdce
a prestal som dýchať

Peter Šípoš

v bielo-čiernych kalibroch

/ilúzia/

1

máš na to - len jej tieň

nad ktorým si roztiahol markízu s očkami

a potom mokrý hádaj dokiaľ bude
prilievat' (hrozbou) kvapky navrch

2

ponúkla (takmer nepočutým)

stiahla si spodnicu
vyrastajúcu z predĺžených vlasov
hlboko pod lýtka
ako hmla - aby sa ani nezdala

3

aj keď - si ju chytil za chvost

z jašterice zostal - iba tvoj koniec

/šťastie/

pozri aký nepomer :
než niekto vymyslí
pištoľ - projektil - pušný prach - a
jeden presný okamih

/tá dilema nebola moja/

aj keby sa každý deň zdalo
že som noc
čo zobúdzia netopiera
otáčať gravitačné pole

vlníš sa mi rovnako
(a stále rovnako ako tvoj rojko za tebou)

/indiferencia/

bola magnetická - a ty si prikladal

svoju - ľahkosť alumínia

/odkrývanie/

už dnes ťa chcem povyzliekať
z pleti - na zajtra
na ktoré sa mi nenamaľuješ

/cestou za dňom/

surfujem a hľadám ťa
ako vtedy drogériu v Tesco - na tvoje ženstvo

a od júla iba leták - na vlastný celibát

/momentka blackout 1/

potiahla si rhu pozitív môjho obrazu
okamžitou tmou
a zjavne účinnejšou - že som sa vystrieľal

/pod perím/

sa teším na snehy
ako ty
predbiehaš svetlo a rozdúchavaš očné galérie

až tak
že letom si mi vyvrela

ustielam si na vratké
boky radosti
a drobné do tej vody
už nehádzem pre seba

/nezacláňanie/

veľa miesta - samá voda a nedelí sa
taká verná - tak dočista - vlniaca sa - samota

/poézia/

občas in medias res
zatlačie vulgarizmus do slušnej hĺbky

že až som sa infiltroval - jej iróniou

/momentka blackout 2/

v katastrofickej šedi vybuchlo svetlo

a v parku tma
vyhlásila Nobela - za čiernu kravatu

/preto/

úsmev je iba dialekt a v básni

oveľa spisovnejšie alternuje
s odžitými vlnami

/najviac žijeme na konci/

nechcem sa šíriť agonický

medzi ústami pribúda lano a piatok
čo naozaj drží - ako povrazobaletka

do nedele podvečer

Viktória Laurent-Škrabalová

Preliezanie mačacích chrbtov

Na vrcholcoch v skicári
Rozviažem si žily.
Miazga vpije sa
Po kvapkách do hlíny,
Zúrodní železom
A trpkosťou spomienok.

Pretiahnem si vánok
Cez ucho,
Naťahujúc elastické gumičky
Šliach k slnku,
Padá za chrbát.

Roztiahnutá tvár
Mačacích hrdinov
Mučí fúzami.
Núti smiať sa.
Natriasam sa
A slzy opadávajú
Do doliny.

Strhávam masku
Z nechtov,
Perina chlpáčov
Hrbí sa
Predo mnou.
Každá krivka napína
K výstrelu,
K revolte.

Dušan Šutarík

Zrod

Bunda sa vyvlieka
a chlapec kráča: plachosť prístavu.

stretnutie prsta s trieskou je večnou hmlou.

Výjazd neustále oddáľovaný.
Maslo po rukávoch kabáta.
Vresk z údolia: vidno komíny.

dcéry montérov plávajú v priestore.

Narodíš sa v lete.
Premiestňuj energiu do bdelého stavu.

Len s kravatou žije nádej na úspech.

Slepota žihľavy. Vystrašená: vyjedená.

Posuny blchy

Posun stoličky. Ženú po ulici.

Kyslosť vládne nad krajinou,
klobúk nedotknuteľný
vo svojom smäde.

Posun požiarov,
ponurosť pomaranča na kávovej šálke.

reč, akokoľvek neľudská.

Bežia za studňou.
Debaty o možnostiach ľadu.

V ústrety:

samovražda, pod nechtom
zhmotnená záhada ostnatého plotu.

Starosti o ohne ožívajú v pilinách.
Konzerva: kvet. Spiaca lopta očakáva kopanec.

Erózia

Otvorenie dverí. Len iskra vyskakuje,
a v tomto čase karanténa. Koľajnice zakončili.
Mreža. Prízvukuje. Červenozeleň.
Dýchavičnosť. Zašla za roh. Stretávali sa.
Porcelánové snopy. V jednej chvíli.
Eróziu, prežúť.

Márne prehltanie,
dlažobná kocka už celé veky,
dlažobná kocka nevypľutá. Nemožno ju nasledovať
či odhodiť. V celom krku.

Eróziu, prežúť.
Neschopní odlúčiť. Človek
s čeľusťou ponorenou do roztavených.
On ich vyplaví. Stekajúca červenozeleň,
obloha zaviata.

Eróziu: neschopnosť prehltnúť,
neschopnosť vytráviť.
Niekde slučky, ktoré pijeme.

Klesanie

Nič, čo by prehlo končatinu,
naplnilo vykonávateľmi soli.

jeho pokles do tmy.

z modrých úst
vyskakujú zvieratá.

vstúp do dverí, prach noci.

Čo zhodnotíš, hlava rozoberie.

s telom nezrastieš.

kusy mäsa vo vine a treste.
s menom, ktoré ťažko vysloviť.

Nevykonáš hrob.
východ stále súmračný.

Prebudená

Prebudená čepeľ.
Nikto neprotestuje. Kde sa skrýva?

Jeho tvár vláčená dopredu.

kým tvoj smiešny jazyk
sa trmáca v mokrom dreve.

Zdedené vlastnosti modrej kôrky.
klbko v ktorom nikto nebol.

hĺbka.

Káva sa rozpadne,
strávim ihlu a plot odpovie.

Kristína Oslejová

Hľadanie

Nočná ulica
plná špín
v podpätkoch
s rozmazanými rúžmi
Mysliac si
že byť špinou
je populárne
stoja pod lampami
Všetci ich
obzerajú
Špinavá ulica
v strede veľkomesta
A ja kráčam
po nej
plná nádeje
že nájdem
dospelosť

Polnočná

Otváram atrament
noc má veľa spoločného so mnou zvonka
klop, klop

Čierno na mňa prudko svieti
na mňa zvnútra
klop, klop

Skazenosť preniká veľmi pomaly
zo mňa zo stredu
klop, klop

Mám aj výhody
ťažko hľadať ich na mne na koži
klop, klop

Chyť ma už pevne za moje rebro
prichyť sa na moje kosti
klop, klop

Pri splne mesiaca píšem náhodné slová
ktoré sa možno raz stanú básňou
klop, klop

A popritom sa snažím dostať dnu
no ty stále neotváraš

Tvoje srdce

Báseň pre chlapca z parku

Votrel si sa ku mne
ako komár počas letnej noci
no našťastie nie si taký
nepříjemný

Pozeráš na mňa
ako hladné mačiatko na ulici
no našťastie ten pohľad myslíš
inak

Ležíš u mňa na posteli
akoby si tu bol odjakživa
a ja si zrazu uvedomím, že to tak
cítim

Nehovoríš zbytočné slová
no milujem ťa som už počula
tak zrejme to bude tak, že milujeme
obaja

Vraj je to choroba
a najhoršie to je prvého pol roka
ja som však zdravšia s tebou ako
sama

A keď mi nežne šepkáš neslušné návrhy
mne je jedno čo budeme robiť
hlavne nech si
tu

Terézia Borovičková

Zamlčané

Tajomstvo schované v zátiší
maliar mu daruje tieň
pod plátnom zaspí
rám odrazí lúč do oka

Žmurknutím splýva s vázou
zostane zamlčané
črepy neporežú dlaň

V kvapke krvi sa zrodí
zaručí od bolesti
driemajúce v budúcej jazve

Po zastretí žalúzii
ohluchne vlastným dychom

Tatiana Kocifajová

Lexaurin.

Deň, noc, noc deň - niečo medzi tým.

Nemám prsty, čo by sa ťa dotkli,

nemám nohy, čo by ťa odkopli.

Nebolí to, ved' nič necítim.

Noc deň, deň, noc - niečo medzi tým.

Nemám nohy, čo niesli by ma vpred,

nemám ruky, keď chcem sa podoprieť,

som len telo niekde uprostred .

Uprostred galaxie lexaurin.

...ach mami, ticho ťa prosím, príd'.

Si mi dala život a kto naučí ma žiť ?!

Príd' ma len pozrieť, prefackať, pochopiť.

Nájdeš mi nohy pls ? ... niekde tu musia byť !

Tma, svetlo, tma, zas niečo medzi tým.

Nie je obavy, čo by som nemala,

takého sna niet, čo by som snívala.

Raz možno všetko pochopím.,

Na konci galaxie lexaurin.

literárny klub
poet
PRIEVIDZA

VÝSLEDKY PREDOŠLÝCH ROČNÍKOV

Výsledky I. ročníka

Prvé miesto: nebolo udelené

Druhé miesto: Terézia Klasová

Tretie miesto: ego

Výsledky II. ročníka

Prvé miesto: Peter Šípoš

Druhé miesto: Anna Puchovská

Tretie miesto: ego

Barbora Plutová

Výsledky III. ročníka

Prvé miesto: nebolo udelené

Druhé miesto: Anna Puchovská

Tretie miesto: Peter Šípoš

Obsah

ZRKADLENIA 2016	3
ŠTATISTIKA	4
POROTA	5
VÝSLEDKY SÚŤAŽE	6
SLOVÁ POROTCOV	7
2. miesto Viliam Nádaskay	14
On	14
3. miesto Katarína Hrabčáková	16
– znamenia –	16
ZARADENÉ DO ZBORNÍKA	19
Pavol Fekete	20
Peter Šípoš	21
Viktória Laurent-Škrabalová	24
Dušan Šutarík	25
Kristína Oslejová	28
Terézia Borovičková	31
Tatiana Kocifajová	32
VÝSLEDKY PREDOŠLÝCH ROČNÍKOV	34

ISBN: 978-80-971311-4-2